

CBE Z22001225 Fraude

UITSPRAAK

in het geding tussen X, woonachtig te Groningen, hierna ook te noemen appelland en in deze procedure rechtsgeldig vertegenwoordigd Y,

en

de examencommissie rechtsgeleerdheid van de faculteit rechtsgeleerdheid, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 4 april 2022.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 4 april 2022 waarbij aan appelland vanwege fraude tijdens de opdracht Wetenschappelijk essay voor het vak studentenrechtbank als onderdeel van de bacheloropleiding rechtsgeleerdheid de volgende sanctie is opgelegd:

- › Appelland wordt uitgesloten van verder deelname aan het vak studentenrechtbank voor de rest van het collegejaar 2021-2022.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op maandag 24 mei 2022, waar appelland met zijn raadsman is verschenen. Verweerder is eveneens ter zitting verschenen in de personen van V en W.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appelland heeft het vak studentenrechtbank gevolgd. Voor dit vak diende appelland diverse opdrachten te maken. Verweerder heeft een melding van de examiner ontvallen over plagiaat in twee van deze opdrachten. Appelland is in de gelegenheid gesteld om op het vermoeden van plagiaat te reageren.

Vervolgens heeft verweerder bij besluit van 4 april 2022 appelland meegedeeld dat hij fraude heeft gepleegd in de opdracht Wetenschappelijk essay en verweerder heeft vervolgens appelland uitgesloten van verdere deelname aan dit vak voor de rest van het lopende collegejaar.

Via CLRS diende appelland op 14 april 2022 een beroep in tegen dit besluit. Tevens wordt een voorlopige voorziening gevraagd bestaande uit het mogen blijven volgen van het vak studentenrechtbank in afwachting van de uitspraak in de bodemprocedure. op 21 april 2022 wordt dit verzoek afgewezen. Vervolgens vindt op 3 mei 2022 een schikkingsgesprek plaats. Een schikking wordt echter niet bereikt waarna verweerder een verweerschrift indient en het beroep op de hoorzitting van 24 mei 2022 is behandeld.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appelland**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer. Appelland wordt beschuldigd van plagiaat.

Appelland bestrijdt enerzijds dat hij plagiaat heeft gepleegd in de zin van artikel 15 Examenreglement en anderzijds is appelland van mening dat de opgelegde sanctie disproportioneel is.

De door appelland gedane bronvermelding van Röling in het Wetenschappelijk essay verdient weliswaar geen schoonheidsprijs, maar is niet te kwalificeren als plagiaat en daarmee als fraude. Uit de context van het gehele betreffende tekstblok is wel duidelijk dat Röling de bron is en dat appelland niet claimt dat dit zijn eigen bevindingen zijn. Daar komt nog bij dat de wijziging van de eerste versie van de tekst van appelland tot een herindeling heeft geleid waardoor de

verwijzing naar Röling enkel in het begin staat en niet aan het einde, waardoor mogelijk – onbedoeld- een verkeerd beeld kan zijn ontstaan.

Over de opgelegde sanctie voert appellant aan dat deze te zwaar is. De gevolgen zijn voor appellant erg groot nu hij niet per september 2022 aan een masteropleiding in Barcelona kan beginnen. Daarnaast heeft de sanctie ook nadelige financiële consequenties. Ter zitting heeft appellant aangevoerd dat de intentie van belang is bij de bepaling van de zwaarte van de sanctie. Appellant had geen enkele intentie om plagiaat te plegen en daarom is de sanctie ook te zwaar. Appellant is bereid om alles op alles te zetten om alsnog de gemiste onderdelen van het vak studentenrechtbank in te halen om alsnog dit studiejaar zijn bacheloropleiding te kunnen afronden. Hij doet er alles aan om de nog openstaande vakken in de herkansing en in het laatste blok te behalen. Aldus heeft appellant een reëel belang bij deze zaak.

Tot slot verzoekt appellant om het bestreden besluit te vernietigen, de uitspraak van het College in de plaats van het bestreden besluit te laten treden en om vergoeding van de proceskosten.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en ter zitting, als volgt verweerd.

De examiner van het vak studentenrechtbank heeft in een tweetal opdrachten, te weten Casus en Casusoplossing en Wetenschappelijk essay overtredingen geconstateerd en deze aan verweerder gemeld. Verweerder heeft het bestreden besluit enkel gebaseerd op de fraude in de laatstgenoemde opdracht omdat deze fraude al dusdanig ernstig was dat uitsluiting van het vak zou volgen.

In de opdracht Wetenschappelijk essay heeft appellant teksten letterlijk overgenomen van Röling zonder correcte voetnoten of bronverwijzingen. Dit is in strijd met de wetenschappelijke integriteit die verweerder, zeker in de afsluitende fase van de bacheloropleiding, verwacht van studenten. Hierdoor heeft de examiner geen juist oordeel kunnen vormen omtrent de kennis, inzicht en vaardigheden van appellant waardoor sprake is van fraude in de zin van artikel 15 Examenreglement. Verweerder stelt zich op het standpunt dat fraude waaronder plagiaat een serieuze zaak is. Appellant had kunnen en moeten weten dat bij het gebruik van andermans teksten te allen tijde en ook na herindeling van het eigen werk, volledig en juist geannoteerd dient te worden. Dit is ook aan de orde geweest bij de vakken Algemene Rechtswetenschap 1 en 2 en bij het vak Juridische Onderzoeksvaardigheden 1.

Feitelijk heeft appellant tot tweemaal toe in strijd met de duidelijk gecommuniceerde regels gehandeld als men ook de andere opdracht in ogenschouw neemt.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat de opgelegde sanctie gepast is voor de ernst van het vergrijp en in overeenstemming met het sanctioneringsbeleid van verweerder is. In gelijke gevallen wordt altijd een dergelijke sanctie opgelegd, ongeacht of het het laatste vak is voor een student of dat een student (zoals appellant) nog 50 ECTS moet behalen alvorens zijn bacheloropleiding af te kunnen ronden. De financiële belangen van appellant vallen buiten het beoordelingskader van verweerder. Wel is er rekening gehouden met het feit dat appellant nog niet eerder fraude heeft gepleegd. Bij recidive zal er een zwaardere sanctie worden opgelegd. Voorts voert verweerder aan dat bij een medestudent van appellant er ook een melding van fraude is geweest in de opdracht Casus en Casusoplossing. Verweerder stelt dat de aan appellant opgelegde sanctie niet op deze opdracht is gebaseerd. In het geval van de medestudent was een casus van het vak Strafrecht 2 als inspiratie gebruikt wat in strijd met de opdracht was. Verweerder heeft dit handelen als minder ernstige vorm van fraude bestempeld en aldus is er een lichtere sanctie opgelegd.

Tot slot verzoekt verweerder het beroep van appellant ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Het College van Beroep voor de Examens (CBE) is van mening dat fraude, waaronder plagiaat, een zeer ernstige overtreding is van de in de wetenschappelijke wereld geldende normen en heeft er begrip voor dat verweerder hier streng tegen optreedt.

In de eerste plaats dient het College te onderzoeken of er naar het oordeel van het College sprake is van fraude in de zin van artikel 15 Examenreglement.

Blijkens het bestreden besluit en de uitkomst van het schikkingsgesprek heeft verweerder geoordeeld dat appelland plagiaat heeft gepleegd in de opdrachten Wetenschappelijk essay als onderdeel van het vak studentenrechtbank. Het College stelt voorop dat verweerder, nu het gaat om een belastend besluit, moet aantonen dat appelland fraude heeft gepleegd. Appelland heeft aangevoerd dat hij meer diepgang in zijn tweede versie van de opdracht wilde toevoegen door stukjes tekst van Röling te plakken in zijn eigen tekst. In de opdracht is naar het oordeel van het College onvoldoende duidelijk aangegeven dat de tekst van Röling afkomstig is. Hoewel er aan het begin van het tekstblok wel een verwijzing naar de noot van Röling staat, wordt Röling in de tekst daaronder niet eenmaal genoemd. De zinnen die appelland gebruikt, lijken daarom van hemzelf en niet van Röling afkomstig te zijn. Hierdoor kon de examiner geen juist oordeel vellen over het inzicht, kennis en vaardigheden van appelland waardoor de handelwijze als fraude bestempeld kan worden.

Voorts is het College het met verweerder eens dat deze sanctie passend te noemen is. Verweerder heeft toegelicht dat er geen zware sanctie is opgelegd. De bandbreedte voor de zwaarte van de sanctie bestaat uit de uitsluiting van een of meerdere vakken voor de duur van maximaal een jaar. In onderhavig geval is appelland uitgesloten van deelname aan het vak studentenrechtbank voor het lopende studiejaar 2021-2022 waarbij rekening is gehouden dat appelland niet eerder fraude heeft gepleegd. Bovendien heeft verweerder aangegeven in gelijke gevallen dezelfde sanctie te hebben opgelegd. Naar het oordeel van het College hoefde verweerder geen rekening te houden met het voornemen van appelland om per september 2022 in Barcelona te gaan studeren. Dit geldt ook voor de (niet nader gespecificeerde) negatieve financiële consequenties voor appelland. Aldus staat de opgelegde sanctie niet in onredelijke verhouding tot de geconstateerde overtreding.

Gelet op het vorenstaande is verweerder op goede gronden tot zijn besluit gekomen, waardoor het bestreden besluit in stand kan blijven.

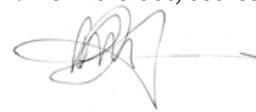
VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond en wijst het verzoek om proceskosten af.

Aldus vastgesteld op 9 juni 2022 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, Prof. dr. A. Vissink en F.E. Haijtema, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appelland binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.